

РЕШЕНИЕ

№ 18995

гр. София, 18.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 28.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ботева

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **3999** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85 и чл. 84, ал. 2 вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ вр. чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на А. Р. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Г., [дата на раждане] , против решение № 34-ОК/ 13.03.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет /ДАБ при МС/, с което, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ последващата му молба с рег. № 9235 от 24.02.2026 г. на ДАБ при МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са наведени отменителните основания по чл. 146, т. 3, 4 и 5 АПК. Жалбоподателят твърди, че оспорваното решение е неправилно и незаконосъобразно поради съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на закона и несъответствие с целта на закона, като административният орган не е изяснил фактите от значение за спора и необосновано не е възприел фактите, относими към личното положение на молителя и държавата му на произход. Счита, че решението е постановено в противоречие с правните норми и са налице предпоставките за допускане на последваща молба по производство за предоставяне на международна закрила. Моли съда да отмени решение № 34-ОК/13.03.2026 г., издадено от интервюиращия орган при ДАБ МС, и преписката да бъде върната на органа с указания за разглеждане на последващата молба за международна закрила. В съдебно заседание се явява лично и с упълномощен адв. И..

Ответникът - интервюиращ орган при ДАБ МС, чрез упълномощен процесуален представител юрк. П. в съдебно заседание, оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на

обжалваното решение и моли съда да отхвърли оспорването.

Административен съд София – град, I отделение, 4-ти състав, след като прецени събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл. 235, ал. 2 ГПК вр. чл.144, ал.1 АПК, от фактическа страна установи следното:

Първото искане за закрила на А. Р. А., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], Г., гражданин на Г., акуапим по народност, вероизповедание: християнин - протестант, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН], е с вх. № 3028 от 18.06.2002 г. до Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет. Както в първото, така и в последното по ред административно производство, председателят на ДАБ при МС с решение № 3799 от 01.06.2016 г. е отказал предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на чуждия гражданин. Чужденецът е обжалвал административния акт. С решение № 15131 от 06.12.2018 г. по адм. дело № 13522/2018 г. на ВАС е оставено в сила решение № 4489 от 03.07.2018 г. постановено по адм. дело № 3554 от 2018 г. на АССГ.

С процесната последваща молба с рег. № 9235 от 24.02.2026 г., ганайският гражданин желае да му бъде направена поредна регистрация в ДАБ при МС съобразно ЗУБ. Посочената молба е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Преходните десет административни производства били приключили с влезли в сила административни решения досежно бежанския и хуманитарен статут на чуждия гражданин, след като са били потвърдени от съответните съдебни инстанции.

В молбата с рег. № 9235 от 24.02.2026 г. на ДАБ МС /л. 59/, чужденецът заявява, че иска предоставяне на международна закрила като посочва, че пребивава в Република Б. от 1999 г., влязъл в страната с цел търсене на закрила поради заплахата за живота му в страната му по произход Г.. Посочва, че вече 27 години пребивава в Б., говори български език, работел в страната и имал 15 години трудов стаж законно. Посочва, че се издържа сам и към настоящия момент, изцяло се е интегрирал и приема Б. като негов дом. Заявява, че в Г. няма роднини, близки, дом и собственост. Освен това пояснява, че специализираните органи за административен контрол на чужденците, в лицето на Дирекция „Миграция“ - МВР, не били предприели действия по извеждането му от страната, където пребивава вече 27 години. Посочил, че е минал включително миграционно задържане с цел връщане в рамките на максималния 18 месечен срок без връщането му да е било изпълнено. Твърдял, че в същото време не е налична каквато и да е възможност по друг правен режим да му бъдат издадени документи за самоличност, което води до лишаването му на основни права в Б..

Със съобщение от същия ден 24.02.2026 г., връчено на г-н А., л. 63, молителят е уведомен, че за преценката на допустимостта на подадената от него молба може да представи писмени доказателства, като са му приложени Указания относно реда за подаване на молба за международна закрила.

Към молбата, едва на 11.03.2026 г. – л. 23 от делото, А. Р. А. приложил пред органа на български език: трудови договори - шест /6/ бр. за различни периоди -, съответно от 2009 г., 2010 г., 2012 г., 2013 г., 2016 г. и 2022 г. /незаверени, последният и без положен подпис от жалбоподателя като страна по този договор/; удостоверение за професионално обучение - един /1/ бр.; трудова книжка; заявление за пенсионно осигуряване и договор за наем на недвижим имот. Към датата на изготвяне на решението, чуждият гражданин не е представил други писмени доказателства.

С решение № 34-ОК/13.03.2026 г. на интервюиращия орган при ДАБ МС, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, последващата молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

За да постанови решението си, административният орган е обсъдил приложимата нормативна

уредна, каро то по отношение на молбата описаната практика е приел, че не представлява ново обстоятелство и същата е постановена по различна фактическа обстановка, не били налице обстоятелство в светлината на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ. Съобразени са изявленията на чужденеца при предходните интервюта, той не е имал проблеми, основани на етническата му принадлежност и изповядваната от него религия. А. Р. А. никога не е бил задържан, арестуван, съден или осъждан, не е бил заплашван лично, не е бил политически активен и не е имал проблеми с официалните власти, армията и полицията в Г.. Обсъдено е нежеланието на кандидата да се завърне в страната си по произход, страна на която е гражданин, дължащо се на неговата лична преценка, но не се основавало на обективни обстоятелства, свързани с държавата му на произход. Съгласно чл. 9, ал. 8 ЗУБ била предвидена възможността за предоставяне на хуманитарна закрила и по други причини от хуманитарен арактер, но тези причини следвало да са такива, че да разкриват реален риск от посегателства върху личността на чужденеца при завръщането му в страната /така решение № 6211/08.05.2013 г. по адм. дело № 9693/2012 г. на ВАС/, а такива в конкретния случай не се сочели.

На следващо място в оспорения акт е обсъдено, че представените с молбата приложения са неотнормими към производството за предоставяне на международна закрила по ЗУБ. Същите - трудови договори, удостоверение за професионално обучение, трудова книжка, заявление за пенсионно осигуряване и договор за наем на недвижим имот, както и доводите, изтъкнати във връзка с продължителния престой на молителя в Б., полагаането на труд и интегрирането му в българското общество, били относими към предпоставки за разрешаване на пребиваване по Закона за чужденците в Република Б. и за предоставяне на българско гражданство по Закона за българското гражданство, но не и към предпоставки за международна закрила по ЗУБ. Видно било, че ганайският гражданин по никакъв начин не доказва твърдения за нововъзникнали проблеми в Г. касателно предмета на производството по ЗУБ, както и нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение като гражданин на Г. и обстановката в тази държава.

Оценката на обстоятелствата, свързани със ситуацията в държавата на произход на чужденеца е извършена въз основа на информацията от решение № 247 от 3 април 2024 г. за приемане на Списък на сигурни страни на произход и на Списък на трети сигурни страни, според които по отношение на търсещите закрила лица Република Г. е сигурна страна. Така според органа целта на последващата молба по ЗУБ била узаконяване на нелегалния престой на чуждия гражданин.

В заключение е прието, че последващата молба на А. Р. А. за международна закрила е недопустима и не следва да се образува производство за предоставяне на международна закрила и на основание чл. 72, ал. 1, т. 2 ЗУБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

От ответника е изискана и по делото е представена актуална справка № МД-02-134/02.04.2026 г. относно Република Г..

По арг. от чл. 3, ал. 2 ЗУБ Службата на ВКБООН за Република Б. е уведомена за образуването и насрочването на съдебното производство.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения преклузивен срок, срещу подлежащ на оспорване акт и от надлежна страна, за която същият е неблагоприятен, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решение № 34-ОК/13.03.2026 г., е издадено от компетентен административен орган – Н. С., младши експерт в Регистрационен приемателен център /РПЦ/ - [населено място], ПМЗ „Овча купел“, определен за интервюиращ орган на ДАБ МС със заповед № РД05-303/13.04.2022 г. на председателя на ДАБ МС /л. 21/. Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал. 1, т. 1-3 ЗУБ. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 13.03.2026 г., в срока на предвидените 14 работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба от 24.02.2026 г. на ДАБ МС, чл. 76б, ал. 1 ЗУБ, като решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма.

Чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила. Производството е образувано на основание чл. 76б ЗУБ, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от А. Р. А. молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба „последваща молба“ е молба за предоставяне на международна закрила в Република Б., която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република Б. е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република Б.. По тези обстоятелства не се спори, като преценката на съда за правилност на приложимия ред и касателно фактите в оспорения акт се формира и въз основа на данните в преписката за произнасянето от страна на компетентния орган и последвалите съдебни решения по молби за международна закрила и предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на А. Р. А. по реда на ЗУБ, а именно по актовете по адм. дела № 4933/2003 г. на ВАС, Петчленен състав, д. № 5С-13/2007 г. на ВАС, Петчленен състав, д. № 2117/2007 г. на АССГ, д. № 6280/2007 г. на АССГ, д. № 4380/2008 г. на АССГ, д. № 2252/2009 г. на АССГ, адм. д. № 2151/2011 г. на ВАС, Петчленен състав, адм. д. № 9865/2012 г. на ВАС, № 7404/2014 г. на АССГ, адм. д. № 1512/2017 г. на ВАС, адм. д. № 13522/2018 г. на ВАС.

Съдът кредитира приложения от органа правен и ред и намира за неоснователни изложите в жалбата в този смисъл оплаквания поради следното: в раздел III „Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила“, състоящ се от разпоредбите на чл. 76а –чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок до 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на

последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 ЗУБ, съгласно които на чужденец, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата /л. 159/. Съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ интервюиращият орган взима решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход. Така, обект на изследване за правилното тълкуване и прилагане на материалния закон се явява наличието на нови обстоятелства по отношение на търсеция закрила от съществено значение относно личността му конкретно, които засягат личното му положение, или относно държавата му по произход, като преценката за тяхната основателност следва да е въз основа на представените доказателства. Именно към това правило и въпреки наличието на цитираните произнасяния и практика, вкл. съдебни, по молбите на жалбоподателя, се е придържал органът като е обсъдил представените с молбата от 11.03.2026 г. писмени доказателства, а и самите твърдения в молбата от 24.02.2026 г., което напълно резонира и на приетото от СЕС с решение от 13.06.2024 г. по дело С-563/2022, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

Относно фактите, на които се позовава жалбоподателят в последващата си молба, административният орган в мотивите на решението правилно е посочил, че същите са неотнормирани към производството по предоставяне на международна закрила и не попадат в предметния обхват на ЗУБ, поради което не следва да бъдат обсъждани при преценката на основателността на молбата и този извод се споделя от настоящата инстанция.

Наред с горното, преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство на правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал.1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 ЗУБ.

На следващо място в последващата молба жалбоподателят не се е позовавал на факти, свързани с обстановката в Г.. Предвид предмета на производството съдът е изискал и приложил по делото справка относно актуалната обстановка в Република Г., от която се установява, че няма данни за изменение на ситуацията в страната, което да е самостоятелно основание за предоставяне на международна закрила. Настъпилите нови обстоятелства не са довели до съществена промяна в обществено-политическия живот в страната, която да оказва негативно въздействие върху гражданите ѝ. Посочено е, че Република Г., с население от близо 35.7 милиона души, традиционно се утвърждава като един от най-стабилните демократични стълбове в З. А., отличава се с функциониращи институции, активно гражданско общество и свобода на словото. След период на сериозни макроикономически сътресения през 2022-2023 г., характеризирани се с висока инфлация и дългова криза, понастоящем Г. се намирала във фаза на „рестартиране“ и възстановяване. Преминаването през тези кризи, съчетано с успешното и мирно провеждане на поредните демократични избори, затвърждавало репутацията на страната като надежден партньор в международен план и привлекателна дестинация за чуждестранни инвестиции на континента. По отношение на актуална политическа и икономическа обстановка към 2026 г. политическата сцена в Г. е доминирана от резултатите от общите избори, проведени през декември 2024 г., довели до мащабна промяна във властта. Кандидатът на Националния демократичен конгрес,

бившият президент Д. Махама, спечели категорично с 56.55% от гласовете, побеждавайки кандидата на управляващата дотогава Нова патриотична партия, тази победа довела до исторически прецедент - Д. Н. О.-А. станала първата жена вицепрезидент на Г., а партията НДК си осигурила и сериозно парламентарно мнозинство, печелейки 184 от общо 276 места в парламента, което гарантирало силен мандат за прокарване на законодателни реформи през 2025 и 2026 г. Икономиката бележела осезаемо възстановяване, подкрепено от програмата на Международния валутен фонд, правителството на Г. стриктно прилагало мерки за фискална консолидация.

Във вътрешен план Г. е мирна. Изборният цикъл през 2024 г. преминал без сериозни сътресения, а институциите за сигурност упражнявали ефективен контрол върху територията на страната. Високите разходи за живот през предходните години създавали предпоставки за социално недоволство, но икономическото възстановяване през 2025 и през текущата 2026 г. до голяма степен смекчило тези рискове.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални и са събрани такива по делото.

В случая се установява от представената Справка, че не са налице данни ситуацията в Г. да сочи на наличие на „вътрешен въоръжен конфликт“ по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т.е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата или на част от територията на Република Г., който да се обхваща от разрешенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности (С.) по тълкуването на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83 ЕО (отм.). В самото решение също има изложени доводи в насока степента на насилие в Г. и специфичното положение на жалбоподателя. Въпреки наличието на безредици в някои региони, включително въоръжени сблъсъци, обстановката не достига до наличието на „вътрешен въоръжен конфликт“ по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, съответно обхващащ цялата територия на тази страна, както и животът и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство.

Съгласно чл. 33, §. 2 б. "г" от Директива 2013/32, държавите членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното разглеждане тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила – разглеждането на молбата следва да продължи, чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32.

В процесния случай не са се появили, както и от кандидата не са представени нови факти, още по-малко такива, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила. Представените към молбата документи и изложенията в нея доводи са подробно обсъдени и оценени в мотивите на обжалваното решение. Изводите на интервюиращия орган се споделят напълно от настоящата инстанция.

При тази фактическа и правна обстановка, според настоящия състав, решението на интервюиращия орган е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за

международна закрила последващата молба. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и съответства на разпоредбите на материалния закон, поради което е законосъобразен.

Изложените съображения обуславят извод за липса на порок сред визираните в чл. 146 АПК, характеризиращ оспорения административен акт като незаконсъобразен, поради което съдът намира жалбата за неоснователна, а издаденият административен акт за законосъобразен.

Водим от горното и на основание чл. 172 ал. 1 и ал. 2 АПК вр. чл. 85, ал. 3 ЗУБ, Административен съд София – град, I отделение, 4-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Р. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Г., [дата на раждане] , против решение № 34-ОК/ 13.03.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет на Република Б..

Решението НЕ ПОДЛЕЖИ на касационно обжалване.

Препис на решението да се изпрати на страните по реда на чл. 138, ал. 3 АПК.

СЪДИЯ: